

Az extraneussal szemben az utóbbi esetben, s mindenkivel szemben a 27. § esetében a rosszhiszemű bizonyítását annál inkább kellett a megtámadó felperesre róni, mert ez egyfelől az affirmanti incumbit probatio alapelvéből folyik, másfelől pedig a jóhiszemű forgalmat oltalmazza, s erre az oltalomra annál elengedhetetlenebb szükség van, mert a sikeres megtámadás folytán beálló in integrum restitutio már rég lebonyolított gazdasági összefüggéseket holtygat fel újból, rég elköltött vagy befektetett összegek visszafizetésére kényszeríti a megtámadottat és így határozottan súlyosan nehezedik a jóhiszemű forgalomra. Amikor már most a bíróság a végrehajtás foganatosításáról való tudomást a 27. § 1. és 2. pontjai esetében is nemcsak vélelmezi, hanem az ellenkező bizonyításának kizárásával egyenesen ily értelmű fikciót állít fel, a törvényhozó említett intenciójával jut ellentétbe és a jóhiszemű forgalmat károsítja, mert a törvény által enyhébb elbánásban részesített eseteket szigorubbán kezeli, mint a törvényileg gyanusoknak bélyegzett tényállásokat...

A fél: Gyönyörű, gyönyörű, bizonyosan nagyon okos dolog is, mert egy szót sem értek belőle, de mondja meg most már őszintén, kedves ügyvéd ur, kerül-e pénzembe a fellebbezés akkor is, ha a pert megnyerem? Mert annyi kefét már nem ettem, hogy én fizessem meg, amit a jogász urak egymástól tanulnak...

Az ügyvéd: Ja, igen, hogyan is van... Nézze, Kopasz ur, én nem ügynök vagyok, hanem ügyvéd, én nem vállalom delcrederét az ellenfeleimért. Ha be tudjuk rajta hajtani a perköltséget, behajjtjuk rajta, de nekem Maga tartozik, nem pedig a tömeggondnok ur. Annyi bizonyos, hogy ha én választhatnám ki az adósaimat, nem ezt a csódtömeget választanám...

A fél: Hát akkor tudja mit, ügyvéd ur: megnyugszom az ítéletben. Látom, hogy itt nekem minden körülménvek között fizetnem kell. Ha megnyertem a pört, Magának kell a költségeket megfizetnem azért, mert azt a csódtömegem nem tudom bevasalni. Ha elveszitem a pört, a tömeggondnoknak kell fizetnem. Megnyugszom abban, hogy nekem tudnom kell, hogy amit az adósom nekem fizet, az nem az enyém, hanem leendő csódtömegének gondnokáé, tudnom kell, hogy az egész országban minden nap ki ellen vezetnek végrehajtást s tudnom kell, hogy a m. kir. Kormány a jövőben milyen rendeleteket fog hozni és milyen rendelkezéseit fogja visszaható erővel felruházni, mert hiszen nyilvánvaló, hogy a polgár nemcsak a fennálló, hanem a jövődéli jogszabályok nemtudásával sem mentheti magát...

(Függöny.)

*
* *

Jogélet.

A háború hatása az ellenséges államok hozzátartozói között kötött szerződésekre címmel tartott előadást dr. *Meszlény Artúr* egyetemi magántanár, budapesti ügyvéd, az International Law Association magyar csoportjának február hó 18-án dr. *Magyar Gyéza* egyetemi tanár elnöklete alatt megtartott ülésén. Előadó az angol világpolitikának a kérdést érintő részét elemezve, arra az eredményre jutott, hogy az a magyar állásponttól, amelyet a háború kezdete óta követtünk, homlok-egyenest ellenkezik, miértis azzal most is szembe kell helyez-

kednünk. Az előadás egy részét lapunk vezető cikkében találja olvasó. Dr. Meszlény előadásának különös aktualitást az a körülmény adott, hogy e kérdést az International Law Association Varsóban megartandó kongresszusának programjára tűzték ki. Fontos érdek az előadói tervezettel szemben, — amit különben a Nemzetközi Jogi Egyesület központja már megküldött a magyar osztálynak — a magyar álláspont megfelelőleg képviselve legyen. *Baumgarten Nándor* indítványára a szakosztály erre közfelkiáltással az előadót kérte fel.

A trianoni állampolgárság elevenbe vágó kérdéséről tartott előadást dr. *Sömjén László*, az igazságügyminisztériumba beosztott kir. ítéletábrlai bíró, a Külügyi Társaság nemzetközijogi és nemzeti kisebbségi szakosztályainak ülésén. Rámutatott arra a felületességre, amellyel a békeszerződés diktátorai az állampolgársági rendelkezéseket az illetőségre alapítva megszerkesztették, továbbá arra, hogy a pozitív és negatív honossági összehajtközéseknek milyen áradata állott elő az át nem gondolt rendelkezések folytán. A kritikai okfejtések után arra a konkluzióra jutott, hogy a kivezetőutat csakis célszerűen felállított belső szabályok adhatják meg. A nagy tetszéssel fogadott előadást élénk eszmecsere követte.

Az előadó azon kívánságát, hogy e belső szabályozásnak mihamarább meg kellene történnie, mi a magunk részéről is a legnagyobb mértékben helyeseljük, hiszen köztudomásu ma már, hogy státusügyeket, különösen a házassági kötelékük felbontását az érdekeltek igen nagy csoportja képtelen elintéztetni, mert a honossági jogszabályok szövevényes hálózata megakadályozza hatóságainkat az eljárásban. Miután pedig azt, hogy státuskérdésekben az angol-amerikai jogterület lex domicilii elvére térjen át nemzetközi magánjogunk, remélni nem lehet, s miután továbbá a trianoni békeszerződés állampolgársági rendelkezéseiből mint adottságból kell kiindulni, mi is csak helyeselhetjük az előadó azon álláspontját, mely szerint a megadott keretek közötti belső szabályozás kellő kiépítésével lehet csak segíteni a bajokon és ezért arra kérjük, tartsa felszinen ezt a nyílt kérdést és a belső szabályozásra vonatkozó javaslatait igyekezzék a köz érdekében mihamarább tételes erővel felruháztatni, hogy jogsegélyhez juthassanak nem a külföldiek, hanem azok a magyarok, akiket csak a trianoni békeszerződés nevezett ki külföldinek, de akiknek azt — hál' Istennek — semmiképp megmagyarázni nem lehet — hogy magyarok.

Dr. B. I.

Kizárólag bírósági hites tolmácsok vállalhatnak hiteles fordítást. A belügyminisztérium 1556198/1927. VIII. számú rendeletével a magánfordító irodák működését megrendszabályozta és véget vetett a visszaéléseknek, melyeket ezen irodák nagy része a bírósági hites tolmácsok rovására és a jóhiszemű közönség érzékeny kárára évek óta üzött. Hiteles fordításokat, vagy fordítások hitelesítését vállalni a tolmácsokon kívül ezentul senkinek sem szabad és a bírósági tolmácsok is csak oly nyelvre való hiteles fordításokat vehetnek át, melyre őket az igazságügyminiszter feljogosította. A hitelesen fordítandó ügydarabok gyűjtését, vagyis ily fordítások közvetítését a belügyminisztérium fordító-ügyosztályának hivatalos felvevő helyein kizárólag a Bírósági Tolmácsok Országos Egyesületének az Ügyvédi Kamara székházában (V., Szemere-utca 10.) működő felvevőhelye veheti át. Akik tehát a hiteles fordításra illetékes tolmácsot nem kere-